

การบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
Administration of Private Sector Cooperation of
the Narcotics Control the Board Office

อมรรรัตน์ เชื้อแขก และ สัมพันธ์ พลภักดิ์

Aummararat Chaerkaak and Sampan Polpuk

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

Master of Public Administration Program, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดประสบผลสำเร็จ ประชากรคือ พนักงานของบริษัทนัมซีเส็งขนส่ง 1988 จำกัด จำนวน 1,676 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 323 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญ ด้านการประสานงาน คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับภาคเอกชน มีการประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย (2) แนวทางการบริหารจัดการที่สำคัญของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับภาคเอกชน ควรประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องหรือผู้เข้าร่วมโครงการอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญซึ่งทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับภาคเอกชนประสบผลสำเร็จ แบ่งเป็นปัจจัยภายนอกได้แก่ ภาคเอกชนและภาคประชาชนให้ความร่วมมือกับการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งในด้านการสอดส่องดูแล การแจ้งเบาะแส และร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน และปัจจัยภายในได้แก่ การที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูง มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ภาคเอกชน, การป้องกันยาเสพติด, สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

Abstract

The objectives of this research were to study (1) problems of administration of private sector cooperation of the Narcotics Control the Board Office, (2) development guidelines of administration of private sector cooperation of the Narcotics Control the Board Office and (3) main factors taking important part of the success of the development guidelines of administration of private sector cooperation of the Narcotics Control the Board Office. Population was 1,676 peoples of the company's employees Nim See Seng Transport 1988, using sampling group by Taro Yamane's solution for 323 peoples. Statistical analysis was frequency, percentage, mean, and standard deviation. The study results showed that (1) the major

problem of administration of private sector cooperation of the Narcotics Control the Board Office have not enough to coordinate activities with the private sector because of the human resources are limited (2) the development guidelines of administration of private sector cooperation of the Narcotics Control the Board Office should closely coordinate activities with the private sector and (3) the main factors taking important parts of the success of the development guidelines of the administration was there are internal factors, namely, the private sector and public sector give a cooperate and encourage to the operation of the Office of Narcotics Control Board and external factors namely, the leaders of the Office of Narcotics Control Board has high a leadership and good vision

Keywords: administration, private sector, drugs protection, Office of the Narcotics Control Board

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นองค์กรภาครัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545 ด้วยเหตุว่า ยาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และรัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขัน ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการ และให้อำนาจในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้ได้ผลโดยเด็ดขาด และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น โดยให้อำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในการดำเนินการ (1) ดำเนินการในฐานะหน่วยงานปฏิบัติของคณะกรรมการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนด (2) ประสานนโยบาย แผน งบประมาณและการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน (3) สนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร วิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและต่างประเทศ (4) ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด (5) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (6) ประสานตรวจสอบ ตลอดจนติดตามประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (7) ปฏิบัติราชการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือ

ตามที่กฎหมายกำหนด

ในด้านการบริหารจัดการเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายใต้ความร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าคือ บริษัท นิมซีเส็ง ขนส่ง 1988 จำกัด ซึ่งเป็นองค์กรภาคเอกชนขนาดใหญ่ในการประกอบธุรกิจด้านการขนส่งสินค้า มีสาขารวมทั้งหมด 16 สาขาทั่วประเทศ ผู้ศึกษาพบปัญหาในการบริหารจัดการหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด รายละเอียดตามปัญหาการวิจัย ความสำคัญกับการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยงานในการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยเน้นศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการร่วมกับภาค เอกชน เพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เนื่องจากผู้ศึกษาได้พบปัญหา ยาเสพติดมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ประเทศ และนำไปสู่การสร้างปัญหาสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาครอบครัว ปัญหาที่ใช้ความรุนแรง ในการตัดสินปัญหา ปัญหาการว่างงานมากยิ่งขึ้น หากไม่สามารถแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ปัญหา ยาเสพติดจะเพิ่มขึ้นโดยส่งผลกระทบต่อ การแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับความเจริญ

ก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งเป็นช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เสพผู้ค้ายาเสพติด และกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะกลุ่ม เยาวชนอันเป็นผลให้เกิดการขยายตัวของปัญหายาเสพติดอย่างลับซับซ้อนมากขึ้น ผลการดำเนินจับกุมของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตั้งแต่ปี 2555-2557 ได้จับกุมคดียาเสพติด 264,955 คดี ในปี 2556 จับกุมได้ทั้งหมด 312,300 คดี และปี 2557 จับกุมได้ทั้งหมด 262,934 คดี สถิติการจับกumnักค้ายาเสพติด มักซุกซ่อนยาเสพติดปนมากับสินค้าอื่นๆโดยการลำเลียงผ่าน บริษัทนัมซีเส็ง ขนส่ง 1988 จำกัด โดยเฉพาะปี 2556 นักค้ายาเสพติดลักลอบลำเลียงสิ่งเสพติดมากับ บริษัท นัมซีเส็ง ขนส่ง 1988 จำกัด จำนวนทั้งหมด 912,000 เม็ด และ ปี 2557 จำนวนทั้งหมด 1,478,000 เม็ด จากผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดตั้งแต่ปี 2556-2557 ทำให้บริษัทฯ ดังกล่าวเสื่อมเสียชื่อเสียงเป็นอย่างมาก เนื่องจากบริษัทฯ ประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าและไม่สามารถเปิดกล่องที่บรรจุสินค้าของผู้ใช้บริการก่อนนำสินค้าขึ้นรถได้ ปัญหาดังกล่าว ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการป้องกันปราบปรามทั้งผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยรวมทั้งหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้พยายามหาวิธีต่างๆ แก้ไขปัญหา เช่น การออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การเพิ่มบทลงโทษผู้ค้ายาเสพติดให้รุนแรงยิ่งขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาให้หมดไปได้ เนื่องจากปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งมีขอบเขตต่าง ๆ ที่ลับซับซ้อน และมีสภาพปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ของการเสพ ตัวผู้เสพ ตัวยาหรือแหล่งเหลี่ยมของขบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งมีการพัฒนาไปตามเทคโนโลยีและยุคสมัยที่เปลี่ยนไป จากการสำรวจครัวเรือนเพื่อประมาณการจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับสารเสพติดในปี 2554 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2554, น. 1-8) พบว่าการแพร่ระบาดของสารเสพติดรุนแรงขึ้นทั้งทางปริมาณ (จำนวนผู้เกี่ยวข้อง) และความหลากหลายของตัวยาเสพติดชนิดต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงกัน ทั้งด้านอุปทานและอุปสงค์การใช้สารเสพติดมีทั่วประเทศ และกระจายอยู่ทุกเพศ และกลุ่มอายุ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะ กรรมการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
3. เพื่อศึกษาปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาค เอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสบผลสำเร็จ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เชี่ยวชาญ อาศุวัฒนกุล (2530, น. 108) กล่าวว่า การพัฒนา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทางที่ดี หรือมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า และดำเนินงาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ ทั้งทางด้านคุณภาพ ปริมาณ และสิ่งแวดล้อม

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการทำงานอย่างมีศิลปะ และมีเป้าหมาย มีแผนงานการดำเนินงานอย่างมีเหตุผล ตรงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งการกำกับและติดตามดูแลสิ่งต่าง ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากสภาพเดิมที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้นอย่างมีระบบ ตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการ 7 ด้าน

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 กล่าวว่า สารเคมีหรือยาอาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่สกัดจากพืชที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติจากการสังเคราะห์ เมื่อพนักงานหรือประชาชนทั่วไป เสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใดๆ เป็นระยะๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจทำให้ต้องตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ อีกทั้งผู้เสพยาต้องเพิ่มขนาดของการเสพเรื่อย ๆ

จากการศึกษาของ ยุบลวรรณ ประมวลรัฐกา (2532) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้คนเสพยาเสพติดแบ่งเป็น ปัจจัยส่วนบุคคล (individual factor) ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ความโน้มเอียงทางจิตใจที่จะกระทำ ความผิด อารมณ์ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะ การเรียนรู้ แรงจูงใจเกี่ยวกับรายได้ ความต้องการ ความกดดัน ความขัดแย้งในตัวเอง และทางออกของตนเอง (self-exit) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ประเพณี สมัยนิยม (fashion) ค่านิยม กลุ่มย่อย ความไร้ระเบียบ พฤติกรรมตามสังคม พฤติกรรมต่อต้านสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยและเงื่อนไขให้เกิดผลต่อปัญหาเสพติดทั้งในด้านการผลิต การตลาด และระบอบของสารเสพติด เช่น ความสามารถในการหาสารเสพติด โอกาส การสื่อสารข้อมูล ค่านิยมในสังคม ความสัมพันธ์ ระหว่างเมืองกับปริมณฑล (center – periphery relation)

Gulick & Urwick (1937, p.13) กล่าวถึง กระบวนการบริหารจัดการ “POSDCORB” ซึ่งที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการนำมาประยุกต์ใช้ โดยประกอบด้วย (1) การวางแผน (Planning: P) หมายถึง การจัดวาง โครงการแผนการปฏิบัติงานและวิธีการปฏิบัติ งานไว้ล่วงหน้า เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (2) การจัดหน่วยงาน (Organizing: O) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงาน การแบ่งส่วนงาน การจัดสรรงานตำแหน่งต่าง ๆ และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน (3) การจัดตัวบุคคล (Staffing: S) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคลากร ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การเลื่อนชั้น การพัฒนาบุคลากร เลื่อนตำแหน่ง การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ สวัสดิการ การเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน (4) การอำนวยการ (Direction: D) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ ควบคุม บังคับบัญชา การควบคุมการปฏิบัติงาน และควบคุมดูแลการปฏิบัติของผู้บริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน (5) การประสานงาน (Coordination: Co) หมายถึง การประสานกิจการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีและนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน (6) การรายงาน (Reporting: R) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของบุคลากรระดับต่าง ๆ ในหน่วยงานเพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของ

หน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าของภารกิจอย่างสม่ำเสมอ (7) การงบประมาณ (Budgeting: B) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายเงินและ การควบคุมตรวจสอบทางการเงินและทรัพย์สิน โดยทฤษฎีทั้ง 7 ชั้นตอนนี้สามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุธี สุทธิสมบุรณ์ และ สมาน รังสิโยภุชฎ์ (2542, น. 72) กล่าวว่า การประสานงาน เป็นการจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้ฝ่ายต่าง ๆ มีความร่วมมือในการประสานโครงสร้างบุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ ไปสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผลหรือที่ประสบผล ขจัดความขัดแย้ง งานสำเร็จตามเป้าหมายในเวลาที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นหน่วยราชการในระดับกรม สังกัดกระทรวงยุติธรรม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 โดยมีเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหัวหน้าหน่วยงาน แบ่งโครงสร้างภายในออกเป็น 21 กอง/สำนัก และ 3 กลุ่มขึ้นตรง โดยมีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค จำนวน 9 แห่ง

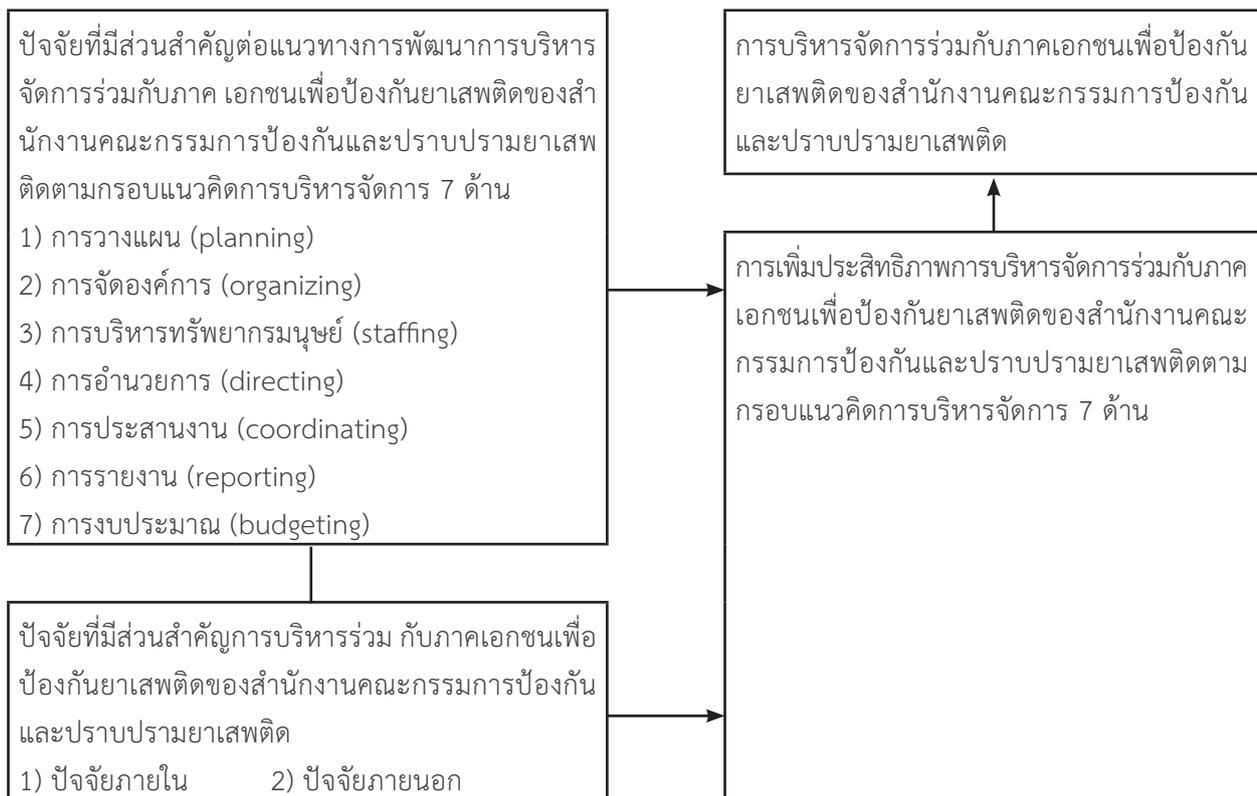
บริษัท นิมซีเส็ง ขนส่ง 1988 จำกัด ตั้งขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และขยายกิจการเพื่อการขนส่งในระดับประเทศ ก่อตั้งโดย นายอุทัต สุวิทย์ศักดิ์านนท์ นายอุทาน สุวิทย์ศักดิ์านนท์ และ นายอุดม สุวิทย์ศักดิ์านนท์ เริ่มธุรกิจจากการค้าผลไม้ในตลาดวโรรส และต่อมาได้รับจ้างขนส่งผลไม้และสินค้าระหว่างเชียงใหม่และภูมิภาคต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2514 ได้จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วน “นิมซีเส็ง” และต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2553 ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นนิติบุคคล ทะเบียนเลขที่ 05055531000273 กับสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดเชียงใหม่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ มีพนักงานทั้งหมดเป็นจำนวน 1,670 คนสาขารวมทั้งหมด 16 แห่ง (นิมซีเส็ง ขนส่ง 1988 จำกัด, 2558)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการ 7 ด้าน ประกอบด้วย (1) การวางแผน (planning) (2) การจัดองค์การ (organizing) (3) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (staffing) (4) การอำนวยการ (directing) (5) การประสานงาน (coordinating) (6) การรายงาน (reporting)

(7) การงบประมาณ (budgeting) มาเป็นตัวแปรอิสระ และกำหนดให้การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ (เหตุ) → ตัวแปรตาม (ตาม)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (field research) และข้อมูลจากเอกสาร (document research)

ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ พนักงานของบริษัท นิมซีสิ่งขนส่ง 1988 จำกัด จำนวน 1, 670 คน กลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกเป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามจำนวน 323 คน ได้จากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่มีการทดสอบค่าความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence--IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนโดยได้ค่าเท่ากับ 0.87 พร้อมทั้งนี้ แบบสอบถามยังมีการทดสอบ (try-out) จำนวน 50 ชุดและผ่านการ

ทดสอบหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า Cronbach (Cornbrash) ในระดับความเชื่อถือเท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามจำนวน 323 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างกรอก และสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนมาได้จำนวน 315 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.53 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด มาตรวจสอบและคัดแยกแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ (1) กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยว่า “การบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” ไม่มีผู้ตอบว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 0.00 ของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด 315 คน (2) กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยว่า “การบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” มีจำนวน 315 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังนั้น จึงได้นำแบบสอบถามจำนวน 372 ชุดดังกล่าว มาประมวลและวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิเคราะห์ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 1) ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพปัญหาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการ 7 ด้าน พบว่าในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยว่ามีปัญหารวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =2.31, SD=0.291) และเรียงลำดับปัญหาที่พบมากที่สุดจำนวน 2 ด้าน คือ (1) ด้านการประสานงาน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =2.34, SD=0.429) (2) ด้านการอำนวยความสะดวก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =2.34, SD=0.444) และรองลงมาคือ ด้านการงบประมาณ ด้านการจัดองค์การ ด้านการวางแผน ด้านรายงาน และ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์

2. สรุปผลการวิเคราะห์ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 2) ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับภาคเอกชน โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =2.28, SD=0.331) โดยแนวทางที่สำคัญที่สุดคือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =2.35, SD=0.493) รองลงมาด้านการจัดองค์การ ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงาน ด้านการงบประมาณ

ตาราง 1

สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำแนกตามค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้าน และค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมจากมากไปหาน้อย

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ		แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้าน			
1) ด้านการประสานงาน	2.34	1) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	2.35
2) ด้านการอำนวยความสะดวก	2.34	2) ด้านการจัดองค์การ	2.34
3) ด้านการงบประมาณ	2.32	3) ด้านการวางแผน	2.33
4) ด้านการจัดองค์การ	2.31	4) ด้านการอำนวยความสะดวก	2.29
5) ด้านการวางแผน	2.31	5) ด้านการประสานงาน	2.28
6) ด้านการรายงาน	2.28	6) ด้านการรายงาน	2.19
7) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	2.26	7) ด้านการงบประมาณ	2.16
ค่าเฉลี่ยรวม ทั้ง 7 ด้าน	2.31	ค่าเฉลี่ยรวม ทั้ง 7 ด้าน	2.28

หมายเหตุ: ปัญหาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการ 7 ด้าน

3.สรุปผลการวิเคราะห์ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 3) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสบผลสำเร็จในภาพรวมเห็นด้วย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.12$, $SD=0.336$) ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก พิจารณารายละเอียดทั้ง 2 ด้าน แล้วพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ ปัจจัยภายนอก การที่รัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=2.16$, $SD=0.422$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และรองลงมาคือปัจจัยภายในที่สำคัญได้แก่ผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีภาวะผู้นำสูง มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรวมถึงให้การสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอในกิจกรรม/โครงการ ($\bar{X}=2.08$, $SD=0.439$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

การอภิปรายผล

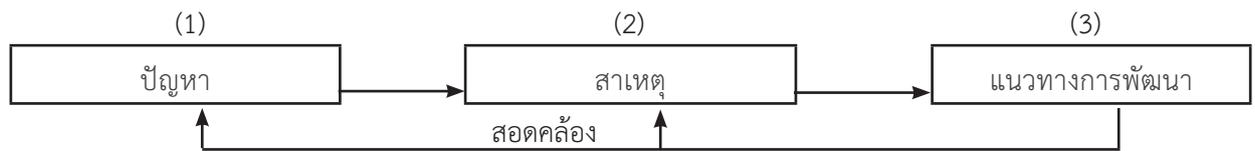
1. การอภิปรายผลสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จากข้อมูลที่ได้จากการสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมของปัญหากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลางต่อสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่แล้ว เพียงแต่ยังมีการบริหารจัดการด้านการป้องกันยาเสพติดยังไม่ถูกต้องและเหมาะสมเท่าที่ควร

2. การอภิปรายผลต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการ 7 ด้านจากผลการสำรวจผู้วิจัยมีความเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีปัญหาในการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามกรอบแนวคิดบริหารจัดการ 7 ด้าน และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้านมีหลายปัญหา ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนที่มีส่วนได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในการอภิปรายผล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้าน ด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น โดยได้เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ในแต่ละด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ค่าสถิติ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการ 7 ด้านซึ่งนำมาวิเคราะห์ ในขณะเดียวกันได้นำเสนอสาเหตุและแนวทางการแก้ไขหรือแนวทางการพัฒนาการบริหารควบคู่กันไปด้วยดังสรุปไว้ในภาพดังนี้

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

(1) ปัญหา	(2) สาเหตุ	(3) แนวทางการพัฒนา
1. ด้านการวางแผน ได้แก่ การไม่ถ่ายทอดเทคนิคและวิธีการป้องกันยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพให้กับบริษัท ทำให้บริษัทไม่สามารถจัดทำแผนงานในการป้องกันยาเสพติดที่ดีและมีประสิทธิภาพได้	1. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและพนักงานของบริษัทที่ยังขาดความรู้ไม่มีเทคนิควิธีการรวมถึงการวางแผนงานในการป้องกันยาเสพติด	1. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรถ่ายทอดเทคนิคและวิธีการป้องกันยาเสพติดให้กับบริษัท เพื่อให้บริษัทสามารถจัดทำแผนในการป้องกันยาเสพติดที่ดีมีประสิทธิภาพได้
2. ด้านการจัดองค์การ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีโครงสร้างองค์กรที่มีเขตขอบหน้าที่ความรับผิดชอบที่กว้างเกินไปในขณะที่มีบุคลากรจำนวนจำกัด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบที่กว้างรวมทั้งยังขาดจำนวนบุคลากร	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรมีโครงสร้างองค์กรที่มีขอบเขตหน้าที่ ที่ไม่กว้างมากเกินไป โดยสอดคล้องกับจำนวนบุคลากร
3. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ ไม่มีการพัฒนาให้บุคลากรของหน่วยงาน ให้มีความรู้และทักษะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้รู้ไม่เท่าทันกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด	บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการป้องกันยาเสพติด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรจัดฝึกอบรมให้ ความรู้ ทักษะในการป้องกันยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ทำให้รู้ไม่เท่าทันกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด
4. ด้านการอำนาจการ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไม่ได้มอบอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการและตัดสินใจให้กับทีมป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ	ขาดการมอบอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการและการตัดสินใจให้กับทีมป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ	บุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรมีอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการและการตัดสินใจให้กับทีมป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ
5. ด้านการประสานงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขาดการประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องหรือภาคเอกชน	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
6. ด้านการรายงาน ได้แก่ ไม่มีการสนับสนุนให้เอกชนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรายงานผลการป้องกันยาเสพติดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทราบ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขาดการสนับสนุนให้เอกชนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรายงานผล	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการรายงานผล
7. ด้านงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่ได้สนับสนุนในเรื่องของงบประมาณ และจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยให้กับภาคเอกชนในการตรวจค้นหาสารเสพติดให้กับบริษัทผู้เข้าร่วมโครงการ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขาดการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณและจัดหาวัสดุ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้กับภาคเอกชนในการตรวจค้นหาสารเสพติดให้กับบริษัทผู้เข้าร่วมโครงการ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรสนับสนุนงบประมาณและ/หรือจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้กับภาคเอกชนในการตรวจค้นหาสารเสพติดให้กับบริษัท

การอภิปรายผลทั้งข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gulick & Urwick (1937) ที่กล่าวว่ากระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงานผล (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ซึ่งนิยมเรียกว่า POCDCORB และสามารถนำมาปรับใช้กับการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การอภิปรายผลปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนการเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสบความสำเร็จ จากผลสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสบความสำเร็จที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกพบว่า ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางรวมทั้ง 2 ปัจจัย ข้อมูลที่ได้อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X}=2.12$, $SD=0.336$) อภิปรายผลได้ดังนี้ (1) ปัจจัยภายในพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางผู้บริหารของ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีภาวะผู้นำสูง มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงให้การสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอในกิจกรรม/โครงการ อีกทั้งบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความรู้ความสามารถและมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดีรวมถึงมีคุณธรรมในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Brady (1985) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่สามารถจูงใจให้คนอื่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำให้ผู้ตามมีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถช่วยเหลือคลายความตึงเครียดต่าง ๆ ลงได้ และนำกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ลักษณะของผู้นำ นักสังคมวิทยาได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับลักษณะของผู้นำเอาไว้ว่า ลักษณะของผู้นำจะเป็นแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของสังคมในแต่ละแห่งเป็นตัวกำหนดเพราะผู้นำ คือ บุคคลธรรมดาที่ได้รับการยอมรับ จากมติของมหาชน จึงต้องปรับปรุงตนเอง

ให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (2) ปัจจัยภายนอกพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง รัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ รวมถึงภาคเอกชนและภาคประชาชนให้ความร่วมมือกับการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั้งในด้านการสอดส่องดูแลการแจ้งเบาะแสและร่วมสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, น. 18) กล่าวถึงปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคน ต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ การบริหารจัดการทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า 4M's ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร เพราะการบริหารจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพมีปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงานและโครงการและต้องมีระบบ การจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด ด้านการจัดการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้มีความรู้มาจากหลากหลายอาชีพจะทำให้ขาดทักษะในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรมีการพัฒนาให้บุคลากรของหน่วยงานมีความรู้และทักษะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้รู้ไม่เท่าทันกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับนักวิชาการ Nadler (1980, pp.4-5) ได้อธิบายเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development--HRD)ไว้ว่า การ

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการจัดดำเนินการให้พนักงานได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ในอันที่จะนำมาซึ่งการปรับปรุงความสามารถในการทำงานและส่งเสริมความก้าวหน้าของพนักงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะการฝึกอบรม (training) เท่านั้น แต่อาจจะมีจุดกำเนิดที่มาของการฝึกอบรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่นายจ้างจัดให้แก่ลูกจ้าง หรือเป็นกระบวนการของกลุ่มกิจกรรม ที่ปฏิบัติจัดทำในช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อให้เกิดผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเรียนรู้จากประสบการณ์ (learning experience) ที่เกิดจากการจัดขึ้นในช่วงเวลาที่กำหนดเฉพาะเจาะจง และได้รับการออกแบบที่จะไปสู่ความเป็นไปได้ของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมว่าเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กรโดยใช้กิจกรรมการพัฒนา การพัฒนาจะต้องใช้ครอบคลุมทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านบุคคลจะต้องพัฒนาในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ และด้านองค์กร คือ นโยบายโครงสร้าง และการจัดการ เพื่อนำไปสู่คุณภาพและความสามารถในการผลิตที่สูงขึ้น และเกิดความพึงพอใจกับผู้ปฏิบัติงาน ผู้จัดการ และสมาชิกในองค์กรมากขึ้นโดยมีเป้าหมาย คือ คุณภาพสูงสุดของพนักงาน ความสามารถในการผลิต บริการอย่างมีคุณภาพ ตามสภาพแวดล้อมขององค์กร

2. ข้อเสนอแนะพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการ

การป้องกันยาเสพติดด้านการจัดองค์การ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรมีโครงสร้างองค์กรที่มีขอบเขตหน้าที่ไม่กว้างมากเกินไปและต้องสอดคล้องกับจำนวนบุคลากรของหน่วยงาน ควรมีบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการประสานงานกับภาคเอกชนให้สามารถลงพื้นที่ในการประสานการให้คำปรึกษาและแนะนำได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องแนวคิดพื้นฐานการบริหารจัดการของ Gulick & Urwick (1937) กล่าวว่าในการบริหารจัดการสำหรับหน่วยงานซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการหลักการจัดองค์การ (organizing) เป็นกระบวนการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถเอื้ออำนวยให้แผนที่ตั้งขึ้นได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้อย่าง

มีประสิทธิภาพและแนวคิดเกี่ยวกับองค์การแบ่งตามหลักการจัดระเบียบภายในองค์การ 2 ประเภท (1) องค์การที่เป็นทางการ หรือองค์การรูปนัย ตั้งขึ้นโดยกฎหมายรับรอง มีวัตถุประสงค์ ระเบียบแบบแผนสายบังคับบัญชาแน่นอน (2) องค์การที่ไม่เป็นทางการ หรือองค์การรูปนัย เกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัว และหน้าที่ของผู้บริหารในการจัดองค์การ (organizing) ที่ดีคือหลักการจัดองค์การ (organizing principles) คือกฎหลักเกณฑ์พื้นฐานหรือข้อเท็จจริง ที่เป็นที่ยอมรับและควรนำไปใช้ภายในองค์การเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานสูงสุด คือ (1) หลักการกำหนดวัตถุประสงค์ (definition of objectives) (2) หลักการของการรับผิดชอบ (principle of responsibility) (3) หลักการของการมอบอำนาจหน้าที่ ควบคู่กับความรับผิดชอบ (principle of delegate authority with responsibility) อำนาจหน้าที่ (authority) หมายถึง สิทธิที่จะออกคำสั่งและอำนาจหน้าที่ที่จะทำให้อื่นปฏิบัติตาม ซึ่งอำนาจหน้าที่จะต้องได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่อยู่เหนือขึ้นไป แต่ละบุคคลในองค์การต้องได้รับอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมกับความรับผิดชอบ (responsibility) ตามหน้าที่ที่ได้รับ และจำเป็นต้องทำควบคู่กัน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี (4) หลักการมีผู้บังคับบัญชาคนเดียวหรือมีเอกภาพในการบังคับบัญชา (principle of unity of command) หลักข้อนี้ถือว่าผู้ใต้บังคับบัญชาควรปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้น (5) หลักการมอบหมายงานอย่างมีประสิทธิภาพ (effective delegation) (6) หลักการกำหนดขนาดของการควบคุม (principle of span of control) มีกำหนดสายการบังคับบัญชาภายในหน่วยงานให้ชัดเจน (7) หลักของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (unity of direction) (8) หลักการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (defining of work related relationships) (9) หลักการจัดแบ่งงานออกตามความเหมาะสม (work assignment) เพื่อให้บุคลากรเกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง ในการทำงาน เมื่อมีการแบ่งงานกันทำแล้วจะต้องสรรหาหรืออบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทำงานที่มีอยู่ (10) หลักการกำหนดโครงสร้างขององค์การ (organization structure) ความสำคัญและความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานหลัก (line) และ หน่วยงานที่ปรึกษา (staff) เป็นประเด็นหนึ่งในการ

พิจารณาจัดโครงสร้างขององค์การ เป็นหลักการที่จะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ในการทำงานระหว่างหน่วยงานหลัก และหน่วยงานที่ปรึกษาเป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการ ร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดด้านการวางแผนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรถ่ายทอดเทคนิคและวิธีการป้องกันยาเสพติดให้กับบริษัท เพื่อให้บริษัทสามารถจัดทำแผนในการป้องกันยาเสพติดที่ดีมีประสิทธิภาพได้ และ ควรมีส่วนร่วมในการวางแผนในการป้องกันยาเสพติดร่วมกับบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด สมคิด บางโม (2538) มีความเห็นว่าการจัดการเป็นศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานและนอกหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งผู้บริหารที่ดีควรยึดถือว่าการจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์และการบริหารจัดการเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินการได้ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ (1) เป้าหมายของหน่วยงาน (goals) (2) วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน (objectives) (3) นโยบายของหน่วยงาน (policies) (4) การวางแผนหน่วยงาน (planning) คือ การเตรียมการเพื่อการปฏิบัติงานหากแผนงานใดที่กระทำไปแล้วสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้แผนงานนั้นก็อาจถูกกำหนดเป็นนโยบายและใช้เป็นหลักเกณฑ์ ในการปฏิบัติต่อไป

4. ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางพัฒนา ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสบผล สำเร็จที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (1) ปัจจัยภายในผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความรู้ความ สามารถและมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดีและควรมีคุณธรรมในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Brady (1985) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่สามารถจูงใจ ให้คนอื่น

ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำให้ผู้ตามมีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถช่วยคลี่คลายความตึงเครียดต่างๆ ลงได้ และนำกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ลักษณะของผู้นำ นักสังคมวิทยาได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับลักษณะของผู้นำเอาไว้ว่า ลักษณะของผู้นำจะเป็นแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของสังคมในแต่ละแห่งเป็นตัวกำหนดเพราะผู้นำ คือ บุคคลธรรมดาที่ได้รับการยอมรับจากมติของมหาชน จึงต้องปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (2) ปัจจัยภายนอก รัฐบาลควรให้ความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ รวมถึงภาคเอกชนและภาคประชาชนควรให้ความร่วมมือกับการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั้งในด้านการสอดส่องดูแลการแจ้งเบาะแสและร่วมสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, น. 18) กล่าวถึงปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ การบริหารจัดการทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร(man) งบประมาณ (money) วัสดุอุปกรณ์ (material) และการจัดการ (management) ถือเป็นปัจจัย พื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร เพราะการบริหารจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพมีปริมาณที่เพียงพอ และได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงานและโครงการและต้องมีระบบ การจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในงานการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับภาคเอกชน ซึ่งรายละเอียดแต่ละด้านจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยหรือการทำวิจัยเชิงลึก ทั้งในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านการจัดองค์กร และด้านการวางแผน รวมทั้งศึกษาปัจจัยภายในและ ปัจจัยภายนอกที่ มีส่วนสำคัญ

ทำให้การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของสำนักงาน กับภาคเอกชนประสบผลสำเร็จเป็นต้น
คณะกรรมการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วม

References

- Aresuwattanakul, C. (1987). *Concept of human resource development in organization*. Bangkok: In Yen Store. (in Thai)
- Bangmoo, S. (1995). *Organization and management*. Bangkok: Wittayapipat. (in Thai)
- Brady, B. M. (1985). *Leadership and performance beyond expectations*. New York: The Free.
- Gulick, L., & Urwick, L. (1937). *Paper on the science of administration*. New York: Institute of Public Administration.
- Nadler, L. (1980). *Corporate human resource development*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Nim Transpor 1998. (2015). *Employee registration year 2015*. Retrieved from <http://www.nimtransport.com> (in Thai)
- Office of the Narcotics Control Board. (2011). *Drug problem solving strategy*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Pramuanrattakarn, Y. (1989). *Drug usage hypothesis model in teenage: A case study in high school students of Nonthaburi province*. Master of Social Science Thesis, Thammasat University. (in Thai)
- Sareerat, S., et al. (2002). *Organization and management*. Bangkok: Thammasan. (in Thai)
- Suttiboriboon, S., & Rangsiyokrit, S. (1999). *Basic principle of management* (18th ed.). Bangkok: Office of the Civil Service Commission. (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2010). *Concept and definition of management*. Retrieved from <http://www.wiruch.com> (in Thai)
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper & Row..

